

ningsforhør har udvalget overvejet reglerne om *dørlukning* og *referatforbud* i straffesager. Udvalget foreslår en udvidelse af adgangen til dørlukning og til at forbyde offentlig gengivelse af, hvad der forhandles i offentligt retsmøde. Retten skal endvidere under nærmere angivne betingelser kunne forbyde offentlig gengivelse af navn, stilling eller bopæl for sigtede eller andre under sagen nævnte personer.

Et mindretal (3 af udvalgets 7 medlemmer) foreslår, at forbud mod gengivelse af navn m. v. skal kunne udstrækkes til at gælde også efter sagens afgørelse, jfr. nærmere nedenfor under pkt. 4, litra b.

c. Udvalget har endvidere overvejet reglerne om *afhøring af børn i straffesager*. Udvalget har foreslået en lovregel om, at det sociale udvalg skal underrettes, hvis der i alvorlige straffesager foretages afhøring af sigtede under 18 år, men er iøvrigt nået til det resultat, at de problemer, som afhøring af børn rejser, bedst løses gennem smidige ordninger, der giver mulighed for at tilrettelægge afhøringer på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag. Spørgsmålet egner sig derfor efter udvalgets opfattelse bedst til regulering ved administrativt udarbejdede bestemmelser, der fastlægger retningslinjerne for politiets afhøringer af børn. Udvalget har udarbejdet udkast til sådanne regler. For at sikre, at barnets interesser varetages behørigt, foreslår udvalget bl. a., at det sociale udvalg skal tilkaldes ved afhøring af børn under 15 år som vidner, hvis sagens art eller barnets forhold gør det ønskeligt.

d. Betænkningen indeholder endelig forslag til regler om klager over myndighedsmisbrug fra politiets side i forbindelse med behandlingen af straffesager. Efter modtagelsen af betænkningen anmodede justitsministeriet strukturudvalget vedrørende politiet om at overveje problemerne i forbindelse med en eventuel indførelse af en særlig undersøgelsesordning for klager over politiet. Strukturudvalgets forslag, som i vidt omfang bygger på forslaget i betænkningen om efterforskning i straffesager m. v., blev i det væsentlige gennemført ved lov nr. 325 af 13. juni 1973 om ændring af retsplejeloven (Lokalnævn vedrørende politiets virksomhed og behandling af klager over politiet m. v.), jfr. retsplejelovens kapitel 93 b. Der henvises til Folketingstidende 1972-73, sp. 3252, 4758, 6994 og 7230, tillæg A, sp. 4769, tillæg B, sp. 1789 og tillæg C, sp. 1633.

4. Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets hovedsynspunkter med hensyn til en nyordning af

reglerne om efterforskning i straffesager. Lovforslagets regler herom (§§ 742-754) bygger derfor i det væsentlige på udvalgets lovudkast.

a. På enkelte punkter har man dog fundet det rigtigst at fravige eller tydeliggøre udkastet. Dette gælder således bl. a. med hensyn til bestemmelsen i § 733, stk. 2, der giver retten adgang til at udelukke en advokat fra at virke som forsvarer i en konkret straffesag, og bestemmelserne i §§ 745, stk. 4, og 748, stk. 2, der giver politiet mulighed for under rettens kontrol at foretage begrænsninger i forsvarerens beføjelser under efterforskningen. Efter justitsministeriets opfattelse kan det ikke afvises, at de foreslåede betydelige udvidelser af forsvarers beføjelser på efterforskningsstadiet gør sådanne regler nødvendige, men justitsministeriet har ønsket at begrænse og præcisere bestemmelsernes anvendelsesområde mest muligt, ligesom man har ønsket noget stærkere end udvalget at betone, at der bør udvises betydelig tilbageholdenhed med anvendelsen af disse undtagelsesbestemmelser. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 18 og 20-22 og til § 745.

b. Som nævnt ovenfor har udvalget foreslået, at der gives retten mulighed for under behandlingen af en straffesag at forbyde offentlig gengivelse af navn, stilling eller bopæl for sigtede eller andre under sagen nævnte personer. Forbud, der kun gælder indtil domsafsigelsen, kan efter forslaget udstedes, hvis der fremsættes begæring herom, og ingen offentlig interesse findes at tale herimod.

Udvalget har overvejet, om der bør indføres en bestemmelse, hvorefter retten kan bestemme, at domfældtes navn heller ikke efter *domsafsigelsen* må gengives offentligt. Udvalgets flertal (4) finder ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at foreslå en sådan bestemmelse og henviser herved især til princippet om retsplejens offentlighed. Udvalgets mindretal (3) foreslår derimod en udtrykkelig bestemmelse om, at forbudet efter begæring kan udstrækkes til at gælde også efter sagens afgørelse. Mindretallet, der ligesom flertallet tillægger princippet om offentlighed i retsplejen væsentlig betydning, mener ikke, at hensynet hertil kræver, at der består en ubegrænset adgang til gengivelse af navne på domfældte. Der henvises med hensyn til den nærmere begrundelse for de to standpunkter til betænkning nr. 622/1971, side 14-15.

Justitsministeriet kan i princippet tilslutte sig udvalgsflertallets standpunkt. De grunde, der taler for udvalgets forslag med hensyn til forbud mod gengivelse af navne m. v. *under sagen*, taler efter justitsministeriets opfattelse også for at kunne ud-